

stemmerne i et selskab, bestemme, at de øvrige aktionærer i selskabet skal lade deres aktier indløse af aktionæren. Aktieselskabslovens bestemmelser i §§ 20 b og 20 c vedrørende tvangsindløsning finder umiddelbart anvendelse på pengeinstitutter, der er aktieselskaber, for så vidt de ikke er afvejet i forslaget til § 143.

Når Finanstilsynet har konstateret, at et pengeinstitut er nødlidende, må det rekonstrueres inden for kort tid for at undgå en lukning. For at lette en hurtig gennemførelse heraf foreslås det, at en aktionær, der ejer 70 pct. eller mere af aktierne i pengeinstituttet, i fællesskab med bestyrelsen, kan træffe beslutning om at indløse de øvrige aktionærer. Finanstilsynets godkendelse kan kun opnås, hvis instituttet egentlig er nødlidende. Godkendelsesproceduren skal hindre misbrug af bestemmelsen, f.eks. ved at bestyrelsen beslutter med vilje at bringe solvensprocenten under det i § 123 krævede. Da det er hensigten, at indløsningen skal foretages i umiddelbar forlængelse af kapitaltilførslen sættes en frist på 30 dage for foretagelsen af indløsningen. De 30 dage skal regnes fra den dag, Finanstilsynet har fastsat en frist efter forslagets § 237. I praksis medfører dette, at 30-dages fristen ofte vil være kortere end 30 dage. Fristen på 30 dage vil således kun være relevant i situationer, hvor tilsynet har fastsat en frist efter § 237 på mere end 30 dage.

De omfattede minoritetsaktionærer skal anmodes om senest 3 dage efter anmodningen at overdrage deres aktier til den indløsende aktionær. Såfremt ikke alle aktionærer inden denne frist har overdraget deres aktier, skal de ved bekendtgørelse i Statstidende, jf. aktieselskabslovens § 20 c, stk. 1, anmodes om at overdrage aktierne.

Indløsningen og overdragelsen af aktierne får retsvirkning fra tidspunktet for købesummens erlæggelse eller deponering, dvs. senest 3 dage efter, at indløsningen er gjort gældende over for aktionærene. Dette gælder uanset, at der er uenighed om prisfastsættelsen.

Ved uenighed om aktiernes prisfastsættelse må værdien efterfølgende fastsættes af skønsmænd. Aktieselskabslovens § 20 b, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse, hvilket vil sige, at såfremt skønsmændene når frem til en højere værdi end det tilbudte, gælder denne værdi ligeledes for de aktionærer, der ikke har ønsket vurdering. Skønsmændene skal alene tage stilling til, om værdien er højere end det af aktionæren tilbudte.

Har vurdering fundet sted allerede inden indrykning i Statstidende, skal resultatet oplyses i bekendtgørelsen.

Tvangsindløsningen kan ikke begrænses til alene at omfatte en del af minoritetsaktionærerne.

I henhold til kapitel 8 i lov om værdipapirhandel m.v. har en aktionær, der har opnået bestemmende indflydelse i et børsnoteret selskab (herunder også et børsnoteret pengeinstitut), pligt til at fremsætte overtagestilbud til de øvrige aktionærer. Disse aktionærer er imidlertid ikke forpligtede til at acceptere et sådant overtagestilbud.

Der vil således kunne opstå situationer, hvor der sideløbende med indløsningsproceduren i henhold til kapitel 8 i lov om værdipapirhandel m.v. foregår en indløsningsprocedure efter den oven for foreslåede specialregel for pengeinstitutter. Det bemærkes, at der allerede i dag kan forekomme sådanne parallelle forløb i forbindelse med kapitel 8 i lov om værdipapirhandel m.v. samt reglen i aktieselskabslovens § 20 b om tvangsindløsning.

Uanset pengeinstituttet i sine vedtægter har bestemmelser herom, er det de i denne bestemmelse anførte fremgangsmåder, der finder anvendelse.

Til kapitel 11

Til § 144

Bestemmelsen er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den gældende tilsynslovgivning. Bestemmelsen gennemføres herudover inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A. Bestemmelsen er ny for investeringsforvaltningsselskaber.

Ved »gruppe af indbyrdes forbundne kunder« forstås efter *stk. 1, 1. pkt.*, enten to eller flere fysiske eller juridiske personer, der - indtil det modsatte er godtgjort - for så vidt angår engagementet udgør en helhed, fordi en af dem udøver direkte eller indirekte kontrol med den anden eller de andre, eller to eller flere fysiske eller juridiske personer, hvoraf ingen udøver kontrol med den anden eller de andre nævnt i første led, men som for så vidt angår engagementet må anses for at udgøre en helhed, fordi der består sådanne indbyrdes forbindelser mellem dem, at der er sandsynlighed for, at hvis den ene kommer i økonomiske vanskeligheder, vil den anden eller de andre også få vanskeligheder med tilbagebetalingen.

Finanstilsynet har i sin hidtidige praksis dog også tillagt andre momenter som f.eks. fælles ledelse vægt ved afgørelse af, om der forelå samhørighed.

Overholdelse af 800 pct. grænsen udregnes efter *stk. 2* ved at sammenlægge beløbene for engagementer, der efter fradrag for særlig sikre krav udgør mere end 10 pct. af basiskapitalen. Det følger af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A, at engagementer over 10 pct. betragtes som store engagementer.